

31 februari 2006

2e Jaargang 2006
Nr. 001

Oplage 378 stuks
- Not for Resale -

Expedition Finchroad
Van Texas via The Northpole naar Tierra del Fuego

Finchroad Mirror

Kilometerstand

76.925

In dit nummer

<i>On the road again</i>	1
<i>Sea the World</i>	1
<i>Dreaming of a ...</i>	2
<i>Midway, the US pride.</i>	2
<i>Vamos a Mejico</i>	3
<i>Wat weet jij van ...</i>	3
<i>Sin City</i>	3
<i>Happy Birthday ...</i>	4
<i>The Monuments</i>	4

Laatste Nieuws !!!

Voor Klarin gaat een lang gekoesterde droom in vervulling.

The Gem en Mineralshow in Tuscon wordt door hem bezocht.

Maar of er nog genoeg ruimte is in de opslag of ... genoeg duiten in de portemonnee ????

Still on the road

Belated Happy New Year!
Eindelijk! Daar is 'tie dan. Het eerste nummer van de tweede jaargang. De tijd vliegt. Nog even en we laten de Verenigde Staten achter ons en beginnen aan het tweede deel van onze expeditie. Dat zal er ongetwijfeld heel anders uitzien. De laatste maanden waren veel bewogen en soms best zwaar te noemen, maar de meeste problemen zijn opgelost en voor de resterende zijn dingen in gang gezet die hopelijk tot een oplossing leiden.

De maand December hadden we een extra gezinslid. Ma Vink was overgekomen om een paar weken met ons mee te reizen. We hadden een druk programma en bezochten een versteend woud (Pertified Forest), The Painted Desert (geverfde woestijn), een meteor krater, The Grand Canyon, Monument Valley, Sea World, een vliegdekschip, Las Vegas. Voor een dag hadden we een prinses in ons midden en we maakten een uitstapje naar Mexico. Vierden een zeer rustige kerst en een nog rustiger nieuwjaar in een plaatsje San Juan in de woestijn, waar de bevolking zeker wel be-

stond uit 50 bewoners. De dagtemperatuur lag tijdens de kerstweken en de jaarwisseling tussen de 15 en 20gr C. Januari was een rustigere maand. We namen afscheid van Ma Vink en anders dan verwacht bleven de tranen bij de kinderen achterwege. Zeker over Mighalle waren we verbast, omdat ze al weken riep dat ze beslist mee naar Zwitserland wilde gaan. Toen oma beloofde nog weer eens te komen werd het leed al wat minder.

Los Angeles werd onze thuishaven de afgelopen maand. De nieuwe bladveren werden nog eens gecontroleerd en de Dogde verbleef 3 dagen in de garage. Er was een defect dat

eerst werd toegeschreven aan de remmenschijven. Daarom werden de remschijven 'ge-resurfaced', maar daarmee was het probleem helaas niet verholpen. Na een dag rijden en weer een inspectie werd het echte euvel gevonden: een kromme aandrijfas. Gelukkig rijdt de Dodge nu weer hobbelloos en stottervrij.

Na weken LA zagen we eindelijk het Hollywood sign, liepen over de Walk of Fame en ontdekten daar een ster met de naam Fabian. Mighalle was blij met ieder M die ze tegen kwam. En bij de plaatselijke McDonald's waren dat er heel wat!

Universal Studio's werd door Mighalle heel wat minder gewaardeerd. Te veel wilde 'rides' en te veel enge figuren zoals Frankenstein en Spiderman. Dora maakte echter weer veel goed. Fabian vond alle figuren geweldig en hoe wilder

de rit des te beter. Toch was er ook een minder leuke ervaring. Fabian raakte op het eind van de dag zijn fototoestel kwijt. 3 Febr. Is hij jarig. Hij weet al wat hij wil.

Sea the world

Ook op dagen wanneer de zon hoog aan de hemel staat is er in San Diego een plekje waar je moeiteloos drijfmat kunt worden. De spetterende shows van de orka's, dolfijnen, zeeleeuwen en (zee)otTERS waarschuwen voor een grote soakzone in de resp. theaterbassins. Veel bezoekers, en dan met name de kinderen, gaan die uitdaging onder veel hilariteit aan. De beesten springen, 'zingen', dansen, spelen voor levende evenwichtsbal, springplank en 'redder' onhandige bezoekers die 'per ongeluk' in het water vallen. De kinderen kijken vol bewondering en slaken opgewonden kreetjes bij weer een

stunt van de prachtige snelle, gestroomlijnde dieren. Lachen luid wanneer er weer een grote plons water op de eerste rijen neerkwakt en de daar aanwezige mensen ondanks de beschermende regencapes behoorlijk nat maken.

Het aaien van roggen, zeesterren en haaien blijft een *enge* bezigheid. Van dolfijnen aaien, en ze visjes voeren, daarentegen kunnen ze geen genoeg krijgen en telkenmale keren we naar het dolfijnenbassin terug.

De vele watervogels en met name de prachtig roze/oranje-achtig gekleurde flamingo's worden met grote ogen bekeken. Bij de 4D show knippen ze regelmatig hun ogen dicht. Een

tekenfilm blijkt enger dan de werkelijkheid.

Een wildwaterbaan is, zelfs voor een slimme Mighalle, niet toegankelijk. Ze is en blijft te klein. Ook al staat ze nog zo hoog op haar tenen, en haalt ze net de vereiste 48inch. Haar 'bedrog' met norske gezichten door de dienstdoende medewerkers weggevoerd. Klarin en Fabian gaan lachend wel op pad. Maar wraak is zoet heren. Langs de route staan waterkannonnen en een kwartje is genoeg voor een extra waterval. Opeens lachen onze helden niet meer zo hard. Nee ze schreeuwen en ballen hun vuisten. Ach het is toch tijd om naar huis te gaan.

Spectaculaire Orka-show

Dolfijnen aaien.

Dreaming of a white Christmas.

's Nachts mag er dan vorst aan de grond zijn, met een temperatuurtje van zo'n 20gr.C. overdag, blijft het bij dromen van een witte kerst. Als goedmaker-tje kun je wit gespoten kerstbomen kopen. Vele zoeken hun heil echter in verlichting van de donkere dagen. Huizen, hele straten en zelfs wijken zijn verlicht met allerlei gekleurde lichtfiguren. Ook bedrijven blijven niet achter. We zagen complete

kerststallen van meer dan mens-grootte lichtfiguren en "Happy Birthday Jesus" langs de snelweg. De kerstman zit vele weken van tevoren al in winkelcentra om de wensen van de kinderen aan te horen, samen met ze op de foto te gaan en snoepjes uit te delen. Winkelstraten hebben vele tientallen, metershoge kerstbomen vol pakjes en lichtjes. Het voor de eerste maal verlichten van de

boom is een hele happening. En omdat het een feest zou moeten zijn voor iedereen heeft de Christmas Tree in veel plaatsen zijn Christmas gedeelte verloren. Kerst is immers voor hen die in Christus geloven. Het 'Holiday'-season is voor iedereen, al laten sommigen via spandoeken weten: "Jesus Christ is the reason, for the season!" Een extra Holiday dag zit er voor de meeste werkende dit jaar echter niet in, omdat Amerika slechts 1 kerstdag kent; 25dec. Een zondag dit jaar.

Midway, the U.S. pride

Als inwoners van een zeevarende natie en Klarin's interesse voor het zeemansleven bezochten we al een paar schepen zoals Battleship Texas aan het begin van onze reis en de onderzeeër onlangs in San Fransisco. In San Diego staat een wel heel indrukwekkend schip: The Aircraft Carrier Midway. Wat een contrast met de onderzeeër! Een enorm

gevaarte toernt hoog boven de waterspiegel uit. Het dek steekt in allerlei punten vele meters over de romp heen. De brug heeft, in tegenstelling tot andere schepen, zijn kapiteinsplaats niet uitkijkende over zee, maar over het dek, zodat de kapitein steeds een wakend oog kan houden over de komende en gaande vliegtuigen. Een taak die hem tijdens actiedagen vaak 18

tot 20 uur op de brug hield. De Midway, het commandoschip tijdens de golfloorlog, was het thuis van zo'n 3000 mannen per trip, die soms wel een jaar duurde. Met verbazing kijkt Mighalle naar de rare 'gebroken' vleugels van enkele van de op het dek gestalde vliegtuigen, die hiervandaan opstegen voor de luchtacties. Fabian vindt de grote helikopters het interessantste van deze dag, al lijkt het hem ook wel wat met de katalpult weggeschoten te worden.

Vamos a la Mejico.....

Voor we het goed en wel in de gaten hebben blijken we al aan de andere kant van de grens te zijn. Welkom in Mexico...maar.. We moeten wel onze visakaartjes nog inleveren. Bij de Amerikaanse ambassade! Een ruime parkeerplaats (b)lijkt bij deze grensovergang niet aanwezig en er moet over een voetbrug naar de andere kant van de snelweg gelopen worden. We zien al 5, 6 rijen dik de auto's staan en dan.. Wat een schrik! De rij wachtende Mexicanen is vele vele honderden meters lang. Dat gaat uren duren en dat alleen om de kaartjes af te geven. Gelukkig valt het mee en geven de kaartjes, nadat we de rij gewoon zijn gelopen, af aan een douane-agent die

toevallig buiten staat en veeveel om zich heen kijkt. Op naar Mexico! Waar we meteen weer moeten wennen aan de chaos in het verkeer, de vrese-lijke troep aan de kant van de weg en vooral de zeer armoe- dig uitzierende bouwsels die ze hier huizen noemen. Baja Cali- fornia is echter zeer geliefd bij de Amerikanen en ze pompen er heel wat geld in. Er verrijzen dan ook allerlei moderne park- achtige wijken met voorname- lijk Amerikaans geld. Na 2 dagen in Ensenada komen we erachter dat we een toeristen- kaart (soort visum) moeten hebben. Snel naar de stad dus want morgen en de hele vol- gende week zijn ze dicht! Ze

zijn hier wel wat vreemde snoes- hanen gewend en het is zo ge- piept. In Ensenada hebben we de gehele camping voor onszelf, vinden mooie grote schelpen en picknicken op het strand. Met auto en al! Een paar dagen later zijn we in San Felipe, ontmoeten zeer ontevreden Amerikanen, voelen ons heerlijk relaxt, komen helemaal tot rust, voelen ons thuis en zijn klaar voor Mid- den Amerika. Wanneer we stap- voets aansluiten in de rij voor de grensovergang weten we nog niet dat nog heel spannend wordt om weer de VS in te ko- men. De douane-agent is van menig dat onze visa, ondanks de M, niet goed zijn voor multiple entries en dat, met name, Klarin zijn maanden aanwezigheid er al lang heeft opzitten. Zijn supervi- sor dacht er anders over. We're back!

Vissersboten San Felipe

Wasgelegenheid RVpark San Felipe

Wat weet jij van Amerika ?

Ook nu een vraag uit 2 delen.

1) Welke staat is bekend als: The Bluegrass State?

A) Virginia B) Kentucky C) Maine D) Montana

2) Waar refereert de 'nick name' The Bluegrass State naar?

A) Blue Wheat B) Blues Singer C) Type of Grass D) Regio (of 'The Plains')

Wie weet de antwoorden? Aan kaarten geen gebrek!

We vrezen dat er met het versturen van de kaarten de laatste keer iets is misgegaan. Dus... had je het antwoord wel goed maar nog geen kaart ontvangen(?), onze excuses!

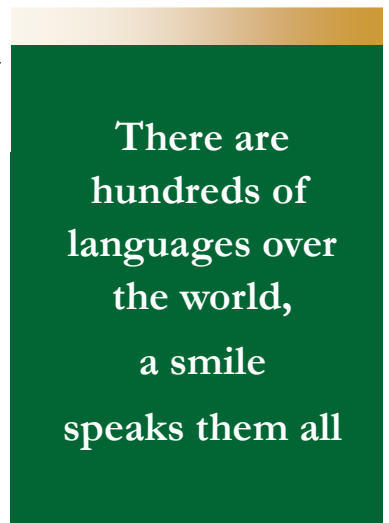
Het antwoorden van November: : 2x B. De Staat Delaware en Niemand weet het zeker

Sin City...

Europa zien binnen Ameri- kaanse landsgrenzen? Een tripje naar de woestijn van Nevada en je komt een heel eind. De Eiffeltoren, vele Parij- se gebouwen; Venetië, com- plect met zingende gondeliers, levende standbeelden, de brug der zuchten, plafondschilder- ring a la Sixtijnse kapel; Mid- deleeuwse adel, ridderlijkheid, draken en tovenaars Merlijn in kasteel Excalibur; Romeinse tijden herbeleven in Caesar Palace. Maar ook de Piramide

van Luxor, sphinxen en een obelisk vol herogelieven. Het Vrijheidsbeeld, Ellis Iland en de verdere skyline van New York; Treasure Island met zingende Sirenes en vechten- de piraten op een zinkend schip, knallende vuurspugen- de vulkanen, metershoge kleurige waterfonteinen. He- dendaagse kunst, circusacts, theatershows, echte leeuwen, tijgers en haaien, bloedstol- lende achtbanen. Voor jong en oud is er van alles te zien, doen en te beleven. Actief of passief, bekijken en bekeken worden. Hier hoeft je je niet

zo snel te vervelen. De gratis attracties zijn legio, toch gaan hier heel wat mensen zeer verarmd vandaan. De verleiding van het snelle, grote geld blikkert je tege- moet. Eenarmige bandieten, Po- kertafels, Roulettes, Black Jack, Sports Gambling, Paarden- en Hondenraces en vele vele andere gokmogelijkheden op iedere vier- kante centimeter van een gebouw strijden om de inhoud van je pro- tomonaie. En heb je als man nog geld over? Op de Las Vegas Bou- levard, de geboorteplek van deze stad en beter bekend als; The Strip, delen mannen gratis kaartjes uit van welwillende dames.

Contact us @
Vink, Family
207, Rainbow Drive # 10710
Livingston, Texas 77399-2007 USA

Phone: 00-31-1-2069483742
Skype : klarinvink
E-mail: Finchroad@gmail.com

Happy Birthday, Mighalle!!!

“Whaw, wat zijn jullie lief. Wat mooi, voor mij? Voor mij?”
“Ja kind, maar het was niet de bedoeling dat je het nu al zou zien. Vooruit terug je bed in.” Normaal gesproken komt Mighalle alleen ‘s nachts haar bed uit omdat ze moet plassen en slaapt dan nog zo erg dat ze in haar een-tje de wc niet eens kan vinden. Nu staat ze, natuurlijk, rond 22.00u klaarwakker naast haar bed, juist op het moment dat we de slingers, ballonnen en de felicitatieplaat hebben opgehangen. Maar...26 December is het dan toch echt zover en zingen we de longen uit ons lijf terwijl zij staande op een kruk met een prinsessenkroontje op, op de tafel met cadeautjes kijkt. “Dat grote daar, dat grote”. Samen met haar broer wordt toch besloten eerst de rest open te maken. Een Dora dvd, een leesboek, lekker badschuim en omdat ze nu VIER is ook een leer dvd voor op de computer. Naar school gaan, dat ziet ze helemaal zitten. We zullen zien of het leuk blijft. Haar grote cadeau? Een dansende en zingende Dora-pop die meteen haar kunsten vertoont, en dat tot grote schrik van paps en mams de rest van de dag zal blijven doen. Wanneer er niet meegezongen en gesprongen wordt met de Dora pop kijken Mighalle en Fabian de Dora dvd en steken zo een aardig woordje Spaans op. ‘s Middags is er een heerlijke taart met haar naam in sprinkelende kaarsjes en een grote 4. Ze is zo enthousiast, of hongerig, dat de kaarsjes al uit zijn voordat er een foto genomen is, daarom mag het nog een keer in de herhaling. Ze vindt het geweldig, maar een zoetekauw is het niet want terwijl de rest van de familie wel in is voor een 2e stukje vindt zij het: “Niet lekker mama, die taart. Bah, nee niet lekker” Nee dan het ‘restaurant’ van haar keuze voor haar verjaardagsmaal: McDonalds! De kippenuggets gaan erin als koek en de frietjes worden verdeeld want de speeltuin wacht. Zo simpel, maar voldaan, kan het leven zijn voor een 4jarige.

The Monuments

Daar waar het in Amerika ontbreekt aan oudheidkundig nog overeind staand cultureel erfgoed, maakt het in geologisch, natuurlijke monumentale aanzichten meer dan goed. Beschreven we in November The Arches en bezochten we daarnaast ook Zion & Bryce, in december is het de beurt aan Pertified Forest, Painted Desert, The Grand Canyon en The most impressive of all: Monument Valley!
Het grote Pertified Forest heeft heel wat prachtige versteende boomstronken en zelfs hele lange, complete, boomstammen. Vele zelfs met mooie gekristalliseerde holten erin. In het zonlicht schitteren de witte en paarse natuurwondertjes *in* de andere natuurwonderen je tegemoet. De ‘geverfde’ woestijn laat al vele eeuwen zijn gekleurde zandlagen van grijs/wit, beige, zacht-

bruin/roze, paarsachtig/roodbruin en zwart zien op de kale bergwanden. The Grand Canyon imponeert door zijn enorme diepte en grote verscheidenheid van aanzicht op vele verschillende plaatsen. Van groene weelderig begroeide wanden met watervallen en wildkolkende rivieren beneden in het dal, tot ruige, kale onuitnodigende steile wanden. Of juist, door hun kleurstelling en ronde vormen, bijna poederig en, op afstand, zachtaardige uitzienende, bergen temidden van de ‘gespleten’ aardkorst. Monument Valley is ... M-o-n-u-m-e-n-t-a-a-l. Grote roodbruine blokken rijzen meters hoog uit de dorre grijzige bodem de lucht in. Andere staan majestueus op ‘resten’ van nog niet geheel weggeërodeerde rode aardlagen waarvan zij zelf ook deel uitmaken. Sommige lijken massief en voor eeuwig,

andere dragen ‘littkens’ van nog niet zo lang geleden afgescheurde plakaten steen. Een enkeling heeft voorzichtige doorkijkjes of bijna, en heel af en toe zelfs geheel, losstaande pilaren of kolommen naast zich. Door de vele cowboyfilms die hier zijn opgenomen bepaalde de vallei lange tijd de kijk van de rest van de wereld op ‘het wilde westen’, op Amerika. Toch blijken vele Amerikanen niet te weten waar Monument Valley ligt of wat het nou eigenlijk is. Dit in schril contrast met Grand Canyon. Rijdend over de hobbelige weg, ver beneden de top, ver beneden de bovenlaag, van de verschillende blokken, is rijden terug in de tijd. Eens was dit land immers even hoog als de rug van het hoogste monument. De bovenlaag van de kolossen is simpelweg harder dan de rest van de omgeving. Erosie was de beeldhouwer van deze vallei.

Monument Valley

Grand Canyon

Pertified Forrest